

saa mange Kandidater, som der lyster. Derimod foreslaar Mindretallet bundent Omvalg i alle de Kredse, hvor ingen af Kandidaterne ved første Valg har faaet absolut Flertal, i Modsætning til den højtærede Ministers Forslag, der gaar ud paa frit Omvalg. Vi finde, at der ikke er Anledning til at give mere end 2 Kandidater Lejlighed til at komme paa Omvalg, ellers bliver det første Valg kun et almindeligt Prøvevalg. Dernæst forekommer det os, at det, man trænger til her i Landet, er ikke at sprede Befolkningen i stærkere Grad end hidtil. Alle parlamentarisk sindede Mænd have tværtimod Opfordring til at bringe saa stor Samling som muligt ved det endelige Valg og til at indføre en Ordning, hvorefter den sejrende Kandidat i hver Kreds kommer til at sidde paa et Flertal af de afgivne Stemmer og ikke paa et Mindretal, hvad han kan komme til, naar mere end 2 Kandidater stille sig ved Omvalget. Hvorledes de enkelte Grupper og Partier ville stille sig overfor det endelige Valg, maa hver enkelt Vælger om, men der er ingen Anledning til at opretholde en Tilstand, hvorefter ligesom nu en Mængde Rigsdagsmænd kommer til at sidde paa Mindretal i deres Kredse. Derfor fastholder Mindretallet bestemt, at Omvalget skal finde Sted mellem de 2 Kandidater, der ved det første Valg have opnaaet det største Stemmetal. Den højtærede Minister er bange for Omvalget, naar det ikke maa være frit. Men da han saa ofte modtager Trøst fra Socialdemokraterne, synes jeg, at den højtærede Minister ogsaa kunde trøste sig med den Tale, der blev holdt i Forgaars af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg). Han regnede ud, at saaledes som Forholdene vare i Øjeblikket, vilde omtrent lige mange Radikale og Socialdemokrater komme paa Omvalg i Øjeblikket. Hvorledes det vil blive i Fremtiden, er der ingen, der ved; men jeg er dog noget tilbøjelig til at tro, at den højtærede Ministers Frygt er begrundet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar der bliver bundet Omvalg mellem de 2 Kandidater, der have faaet de fleste Stemmer ved det første Valg, vil der komme flere Socialdemokrater end Radikale paa Omvalg. Men det gør ikke noget; naar de ere saa gode Venner, som de ere i Øjeblikket, skal der ikke være nogen Jalousi mellem de 2 Partier om, hvem der faar de fleste med paa Omvalg. Naar der har udviklet sig et saadant Samarbejde og intimt For-

hold, synes jeg, at den højtærede Minister skulde give Afkald paa sin Frygt.

Angaaende Spørgsmaalet om Valgkredsens Tal og Inddeling, er det mig en Glæde at konstatere, at Udvalgets Arbejde i Aar ikke har været forgæves. Der er her opnaaet Enighed mellem alle Venstregrupper og Socialdemokraterne. Indstillingen gaar nemlig ud paa, at man skal gaa til det samme, som Udvalgsflertallet i 1905 foreslog, nemlig 132 Kredse, og da Folketallet har vist sig at være betydelig stigende ved den sidste Opgørelse, er man gaaet ind paa allerede nu at foreslaa 129 Valgkredse. Det er et betydeligt Tal, 15 mere end nu. Jeg ved vel, at der hos mange er Uvillie mod at forøge Kredstallet allerede nu med 15. Mange Steder ønsker man at blive ved de 114 eller i alt Fald kun at gaa til en mindre Forøgelse. Men man maa ikke være blind for, at den Omlægning af Kredsene, der vilde blive en nødvendig Følge af at blive staaende enten ved 114 eller 120, vilde bevirke en vældig Oprykning af de bestaaende Forhold i Kredsene. Den vilde føre til, at adskillige Kredse udenfor København fuldstændig maatte annulleres til Fordel for de nye Kredse i København og nærmeste Omegn. Jeg anbefaler derfor at gaa til de 129 Kredse, et Antal, der i Tidens Løb, naar Folkemængden tiltager, kan vokse til 132.

Følger Tinget Flertallet, nægter jeg ikke, at det betyder en ret væsentlig Forskydning mellem Land og By, thi en saadan Valgkredsordning vil i høj Grad blive til Fordel for København og de større Købstæder. Det kan ikke være anderledes, da Folkemængden i København og Købstæderne er saa stor, som den i Øjeblikket er. Den Indstilling, Flertallet er enigt om, gaar ud paa, at Jylland faar 7 nye Kredse, København og Frederiksberg ligeledes 7 nye Kredse, og at der bliver en ny Kreds i Lyngby i Københavns Amt. Dette, at Jylland faar 7 nye Kredse, betyder ikke, at der bliver 7 nye Landkredse, thi Forholdene medføre, at naar man fratager Bykommuner, f. Eks. Vejle, Fredericia, Kolding, Esbjerg og flere andre Byer, store Dele af deres Landdistrikter, blive disse Bykredse mere reelle Bykredse, end de hidtil have været, idet der i alle disse Kredse har været stærk Strid mellem By og Land om Kandidaterne. Men jeg anser det for en retfærdig Fordeling, og naar man gaar til en Forøgelse af Folketingskredsens Antal, skal man